

Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: Ana Cucerescu
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, E. Fistican și A. Panov

ÎN C H E I E R E

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocata Doina Ioana Străisteanu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS” împotriva Camerei de Licențiere, privind încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, prin care apelul declarat de avocata Doina Ioana Străisteanu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS” a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 iulie 2016,

A C O N S T A T A T:

La 13 mai 2016, avocata Doina Ioana Străisteanu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Camerei de Licențiere, privind încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că la 20 octombrie 2014, Camera de Licențiere, prin decizia nr. 317 a retras licența Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS”.

Precizează reclamanta că la 24 octombrie 2014, Camera de Licențiere a depus în instanța de judecată cerere cu privire la retragerea licenței eliberate Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS”. Prin hotărârea judecătoriei Anenii-Noi din 19 mai 2015, a fost respinsă acțiunea depusă de Camera de Licențiere cu privire la retragerea licenței seria A MMII nr. 045724

din 07 martie 2014, eliberată Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS”, ca neîntemeiată. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Camera de Licențiere și menținută hotărârea Judecătoriei Anenii-Noi din 19 mai 2015, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 februarie 2016, recursul declarat de Camera de Licențiere a fost respins ca inadmisibil.

Reclamanta consideră decizia Camerei de Licențiere nr. 317 din 20 octombrie 2014, privind retragerea licenței eliberate Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS” ilegală și arbitrară, or caracterul ilegal al acestei decizii este constatat prin actele judecătorești de referință.

Reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS”, punctează că prejudiciu material însumează următoarele: a) venitul ratat în perioada decembrie 2015 - martie 2016, care echivalează cu suma de 83127,62 lei; b) suma taxelor locale achitate pentru fiecare din 11 autoturismele incluse în anexa licenței de activitate, care constituie suma de 10 779, 18 lei; c) costurile pentru asistență juridică.

Ce ține de prejudiciul moral, reprezentantul reclamantei a indicat că prin emiterea deciziei de atragere a licenței nr. 317 din 20 octombrie 2014, a suportat daune de imagine, or compania dată se bucura de o reputație ireproșabilă în mediul de afaceri.

Suplimentar a specificat faptul că fiindu-i obstrucționată activitatea s-a aflat într-o situație de incertitudine prin ce i s-a cauzat un prejudiciu moral a cărui mărime îl estimează în sumă de 5000 euro.

Solicitat avocata Doina Ioana Străisteanu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS” admiterea integrală a acțiunii, încasarea din contul pârtei Camera de Licențiere, în beneficiul reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS”, a sumei de 229107,06 lei – cu titlu de prejudiciul material și a sumei de 5000 Euro – cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 iulie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS” împotriva Camerei de Licențiere, privind încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 92, 97-101).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile Legii.

La 29 iulie 2016, avocata Doina Ioana Străisteanu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS” a declarat apel împotriva hotărârii judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 iulie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pretențiile să fie admise.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, apelul declarat de avocata Doina Ioana Străisteanu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS” a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 iulie 2016 (f.d. 163, 164-172).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant sunt neîntemeiate și nu și-au găsit reflectarea în probele acumulate la materialele dosarului.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 24 mai 2017, avocata Doina Ioana Străisteanu, împuternicită prin mandatul seria MA, nr. 0957147 din 11 aprilie 2016 (f.d. 8), acționînd în interesele Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS”, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău, prin care la 25 aprilie 2017 a fost expediată copia deciziei instanței de apel în adresa părților (f.d. 173), fiind recepționată de către recurentă la 28 aprilie 2017 (f.d. 181).

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 14 iunie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe

când în recursul declarat de avocata Doina Ioana Străisteanu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocata Doina Ioana Străisteanu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de avocata Doina Ioana Străisteanu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „GRAND EXPRESS” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea